

«L'inconscient no admet medicaments»

A l'estat espanyol, els diferents grups de psicoanalistes es troben reunits sota el nom de la Fundació del Camp Freudià. Segons Estela Paskvan, el corrent psicoanalista viu un important moment d'expansió arreu del món.

Montse Tejera

El tractament psicoanalista ha sofert en els darrers dotze anys un procés de desenvolupament molt important, via fonamentalment els argentins que han emigrat cap a Espanya. La curiositat del fenomen rau en el fet que va ser un espanyol qui en un principi va portar la traducció de Freud a l'Argentina i, arran d'això, es va fundar l'Associació Psicoanalítica Argentina.

Tots els grups que hi ha actualment repartits per diferents punts de l'estat espanyol (Andalusia, Galícia, Aragó, Madrid, País Basc, País Valencià i Catalunya) es troben reunits sota el nom de la Fundació del Camp Freudià. Aquesta fundació actua com una xarxa que vehicula l'intercanvi d'informació, d'experiències, congressos, etc. Precisament, l'últim congrés celebrat a Madrid, va comptar amb la presència de més de 300 psicoanalistes d'arreu de l'estat espanyol i de Catalunya.

A Barcelona hi ha la Biblioteca Freudiana de Psicoanàlisi, fundada per l'argentí Oscar Massota i presidida en l'actualitat per Estela Paskvan, llicenciada en Ciències Socials.

Segons Estela Paskvan, el corrent psicoanalític està vivint un important moment d'expansió arreu del món. Un moviment que va néixer a França de la mà de Jacques Lacan i que s'ha expandit per Amèrica Llatina, Itàlia, Bèlgica, Espanya, Anglaterra i els Estats Units. Val a dir, però, que la teoria analítica té tres vessants: la psicologia del jo —que predomina als Estats Units—, el corrent kleinià i, finalment, la que se segueix aquí a tot Europa, l'orientació lacaniana.

Des del passat mes de gener funciona a Barcelona la Secció Clínica de psicoanàlisi, que depèn de la Universitat de París VIII. En aquesta secció hi ha inscrites persones —moltes d'elles, psiquiatres que han abandonat la pràctica— per fer cursos de formació. Segons Estela Paskvan, «la psicoanàlisi implica una formació molt extensa, permanent, mai acabes d'estudiar perquè la teoria freudiana només es tradueix a un cos de doctrina tancat i definitivament constituït. Està fona-

Estela Paskvan.

mentada sobre una experiència que es repeteix a cada cura, en la seva originalitat i singularitat i, per tant, s'ha de mantenir oberta a tot tipus de recerca».

Davant les teories en contra de la psicoanàlisi, Paskvan creu que es parteix d'un gran desconeixement, confusió i manca d'informació respecte a aquest tipus de tractament. Un tractament on, la rellevància, se l'emporta la paraula, el pacient parla de les seves preocupacions, inquietuds, desitjos i l'analista des d'una posició d'oïdor, interpreta el que passa.

Per a Estela Paskvan, Freud va triomfar allà on la medicina havia fracassat, «amb aquestes histèriques que Freud va escoltar, es descobreix un tipus de saber inconscient que la medicina ja havia rebutjat en el seu conjunt. Per a nosaltres, això no significa res

pejoratiu, sinó una persona que ha sabut escoltar alguna cosa nova i que la medicina no ha pogut resoldre». Paskvan afegeix que «la inconsciència no es pot tractar amb medicaments i la nostra gran experiència, que contínuament és exposada i treballada, posa de relleu l'èxit d'aquesta teoria».

Respecte a les teories en contra de la psicoanàlisi que qualifiquen les idees de Freud de sexistes i masclistes, Estela Paskvan assegura que ell va tenir la pràctica clínica tant amb homes com amb dones, i les publicacions ho confirmen, «l'únic que passa és que Freud descobreix que a l'inconscient hi ha repressions d'idees que tenen a veure amb la qüestió sexual. Aquesta manca de fonaments de les contrarèpliques corrobora la desinformació existent respecte al tema». □